

[Tang Sørensen]

ge forklaringer om, at man tager hensyn til vælgere, og hvad ved jeg. Tag nu og vis den liberalistiske indstilling, som I går rundt og prædiker om!

Flemming Jensen (KF):

Udvalgsarbejdet med dette forslag har taget ganske lang tid. Jeg vil gerne sige, at det er ikke nogen kritik. Desværre må man konstatere, at tiden ikke har medført, at ministeren har været særlig imødekomende på det punkt, der havde væsentlig betydning for os. Det er gået, som vi måtte frygte ved første behandling, at det ønske om et meget bredt flertal, som ministeren ved flere lejligheder har udtrykt, ikke fik lov til at slå igennem ved denne lejlighed. For ikke at blive misforstået af senere talere vil jeg understrege, at med et »bredt flertal« er det min opfattelse at ministeren i hvert fald tidligere har ment et flertal, som også omfattede det konservative folkeparti og venstre. Vi har vel i virkeligheden fået to modsatrettede flertal, som ministeren så desværre kan bugsere sig igennem med.

Der er stillet en række ændringsforslag, vi ikke kan støtte. Jeg skal om et af dem gøre et par bemærkninger. Det er ændringsforslaget vedrørende stillerantallet.

For det første skal man erindre, at der er tale om en frivillig ordning. Det er en ordning, man har peget på fra nogle af de steder, hvor de mange lister har floreret. Vi taler i virkeligheden kun om, at 26 kommuner kan forhøje stillertallet, hvis de ønsker det. For nogle af dem drejer det sig i virkeligheden kun om meget få navne, så det kan efter vor opfattelse ikke vanskeliggøre opstillingsarbejdet i disse kommuner. Jeg skal også erindre om, at i Københavns kommune opstillede ikke mindre end 26 lister ved sidste kommunevalg. Kun 11 af dem blev repræsenteret. Selv om det ikke er en afgørende sag for det konservative folkeparti, må jeg sige, at vi finder, at forslaget, som det er stillet fra ministerens side, er en praktisk foranstaltning. Det skulle vel være muligt for en gruppe mennesker, der vil have repræsentation f. eks. i borgerrepræsentationen, at skaffe 433 underskrifter i hele Københavns kommune.

Jeg har nævnt, at vi stemmer imod de fleste ændringsforslag, men jeg vil nødig be-

skyldes for at være negativ. Jeg er faktisk meget positiv. Vi kan støtte ændringsforslag nr. 1, der er nemt og overskueligt, idet det blot siger, at lovforslagets nr. 2 udgår. Der er efter vor opfattelse intet sket under udvalgsarbejdet, der har gjort det rimeligt at give indvandrerne valgret efter 3 års ophold her i landet. Vore argumenter om de sproglige og kulturelle problemer er langt snarere blevet styrket.

Ministeren gentager i svaret på spørgsmål 1, at det må være en teoretisk mulighed, at der indvælges personer, der ikke behersker det danske sprog i en sådan grad, at tolkebistand vil være unødvendig. Jeg vil gerne henviser f. eks. til et indlæg i Aktuelt den 27. februar i år, hvor en chauffør ved HT, Safdar Malik, der selv er indvandrer, skriver, at han gerne vil pege på, at $\frac{1}{4}$ af indvandrerbefolkningen hverken kan læse eller skrive dansk. Han fortsætter: »Man må regne med, at syd-lændinge ikke har det samme system, som vi har.«

Ministeren har selvfølgelig ikke kunnet se bort fra, at der rent faktisk kunne komme ikke-dansktalende ind i rådene, og derfor peger han i svaret til spørgsmål 34 på, at man kan tilkalde tolkebistand. Jeg citerer:

»Det er det pågældende udvalg selv, der afgør, om ikke-udvalgsmedlemmer skal have adgang til at overvære møderne.«

Senere hedder det:

»... kan udvalgene tilkalde andre personer, når det er ønskeligt af hensyn til en sags oplysning.«

Det er en mærkværdig situation, at man kan risikere at skulle have tolke til at oplyse en sag i en dansk kommunalbestyrelse. Men herudover kommer der jo andre problemer, man ikke kan se bort fra, f. eks. tolkningen eller forståelsen af de mange kilo papir, man bebyrder en kommunalbestyrelse med.

I betænkning nr. 903 fra 1980 skriver man bl. a. om nogle af de forudsætninger, man kan opstille for at udvide valgretten som foreslået. For det første kan man forlange kendskab til og i nogen grad beherskelse af det danske sprog, for det andet kendskab til og i nogen grad forståelse for danske samfundsforhold og for det tredje personlig interesse i ikke blot dagsaktuelle politiske forhold i opholdskommunen. Selv med usikkerhed over for, hvad »i nogen grad« betyder,